

นาย มูรธา เจ้าของ ผู้จัดการ และ บรรณาธิการ

กรมการ

๑ ส่วยเข สักงมภูตารัง สามคคี วุฑฒิสำริกาทะ

กรมการ

ตีพิมพ์โดยกรมการ

ปีที่ ๒ เล่ม ๒๒ วันเสาร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๖

สำนักงานตั้งแถวในวงเวียน เลขที่ ๒๕๐๓ ถนน ๒๒ กรกฎาคม

เป็นหนังสือออกรายสัปดาห์ ๒๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ชัยสถานบำรุงเมือง

ราชทานหอยหยินชะเอม

ซึ่งคงอยู่ปากตรอกเรียงกึ่งห้องแถวที่
๒๑๒,๒๑๔ ได้มีข้างไม้ค้ำบานภายในการที่
โต๊ะเกาะอกข้างๆ ตัดออกครึ่งหนึ่งส่งมอบหรือ
งดอดถายข้างๆ กับรับซ่อมแซมของเก่าที่
ชำรุดและมีโต๊ะเกาะอกโต๊ะหมู่ที่ชำรุดรวมกัน
ประติบัติมุกอย่างสวยงามที่ทำได้แต่ตัว
หน้ากับมีเครื่องใช้ของเงินต่าง ๆ เช่น
ถ้วย ขัน กงไดเบ้นั้น ถ้าต้องกรวยเงิน
ไปตกลงกับข้าพเจ้าๆ จะคิดราคาย่อม
เยาพอสมควร

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

ข้าให้หมี่ตามวิธี

ชาติ ณ วิธี ใหม่ เพิ่งเข้ามาถึง ใน
๒-๓ วัน อีก มาก แต่ เป็น ชาว จีน เคย
ที่ ณ มี ภาคาร ต่าง ๆ กัน หลาย ชนิด
คือ ซึ่ง ละ ๒๖ บาท ๓ บาท
๔ บาท ๖ บาท ๗ บาท ๘ บาท ๑๐ บาท
เป็นที่สุด ในจำนวนข้าที่ตกเข้ามาใหม่
ในคราวนี้ ขอเชิญท่านผู้กรุณา แด
ท่านผู้ที่ได้เคยตั้งข้าพเจ้าไว้ให้
ท่านควรรับมารับประทานเสียโดยเร็ว
เถิด คงจะได้รับเข้าใหม่ๆ ด้ๆ
โดยความเคาฯ พึง
ข้างของอีก ๑
ซึ่ง ก่อสร้าง

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

ทายถูกให้รางวัล

ท่านคิดสิ่งนี้ ๒๐ ปี ก็ยังไม่ได้ เพราะยา
ตราเขียน ทำไม่เค้ก ๖ เดือน ถึง ๑๒ ปี
เป็นคาถาขโมย แด หอยฮ่อนทอน เพราะยา
คาดขโมย หมอเนตร เบอ ๑-๒ ทุกคน
ทำไม่โรคปวดเสียดแน่นท้อง พึงเกิด
จากโรค ขยายเกิดจากกษัยกินยาสูง
อย่าง ๒ ร้อยโต๊ะ หายทันที ทำไม่หญิง
ชายเป็นหิดกินยาหัดหมอเนตร หายทุก
คน ทำไม่โรคตองอกในทวาร นอกทวาร
ของของไทยผู้ช้สมานึก

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

ข้าตนเหตุถึงแล้ว

คือ อานุมรตนเพียร ซึ่งละ ๒ บาท
ใบวิรุณ ๒ บาท
หอมเนค้างกลางทาง ๖๖.๕๐ บาท
ซึ่งกึ่งหนึ่งน้อย ๔ บาท
เทพวารี ๘ บาท
ใบยาแดง ทำยานันต์อย่างแยก หักละ ๒ บาท
จำหน่ายที่หมี่ของเจ้าหมี่
เลขที่ ๒๒ พระนคร
วิธีส่งทางไปรษณีย์ แด รถไฟเมื่อได้
วิธีเงินทั้งค่าส่งของ ทำานแล้ว
(ถ้าเงินที่เหลือ หมอนกิน)

๖๖-๖๖-๖๖-๖๖.

หนังสือพิมพ์สารมุกรม

จดหมาย (ไม่จำเป็นต้องเห็น
ซองด้วย) ต่อจากเล่ม ๒๐
แดง กิจจวรรณาธิการ
กาฯพณฯ นามเจ้าเจ็ดได้รับจดหมาย
อ่านอวยพรกรรมการ
ขอรับดูรับส่งหนังสือ
ใบเสร็จหักค่าพิมพ์
แจ้งความกรมการมหาดการ
นามนฤกรม
โดยผู้ปกครองศิษยา
๖๖-๖๖-๖๖-๖๖-๖๖-๖๖-๖๖-๖๖

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

จตุรภยา

(ไม่จำเป็นต้องเห็นซองด้วย)
(ต่อ)
ข้างนี้ดูด้วย มั่งอยู่ให้ถูกใจ ของตน
แต่ถึงก็ส่งหอยบกต่อข้าพเจ้าตั้งถึงบ้านหม
ชอนไชยาพเจ้าจะนำมาพูดโดยมีได้เคยประ
ทับ มาเมื่อไร หากได้จดผมผู้โดยเจ้า

๖๖-๖๖-๖๖-๖๖.

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

๖๖, ๖๖. ๖๖. ๖๖.

๖๖-๖๖-๖๖-๖๖.

ท่านรักเพียงไร ? เพื่อหวังความสดอก
 หงส์สองสาย ข้าพเจ้าขอถึง วรคต ท่าน
 ให้ตั้งส้อมลูกจ้างเสียบ้าง ต่อไปจะ
 ได้ไม่เป็นที่รักเกียดของผู้โดยสาวอีก
 ยังมีท่าเรือจ้างบางแห่งที่ใช้เพศครึ่งกัน
 ข้าพเจ้าขายเอาเรือ เช่นท่าสะพาน
 เขาคอนัน ข้าพเจ้าขอจะยกเรือทั้งเขม
 ด้ม ะไรไม่มีผู้ขายจะใช้หรือหรือ ?
 ที่พูดนี้ไม่ปรารถนาว่าหญิงจะเลิกเรือไม่
 ได้ ถ้ามีกำลังตั้งสมัครยกดี ไม่เป็น
 ที่รักเกียดของผู้อื่นแล้ว ก็นับว่าได้
 ประโยชน์ดีเท่ากันแต่มีหาเป็นเช่นนั้น
 เคยทำให้เรือออกจากปรกิตกทำให้เสียเวลา
 เช่นไม่ทันรถเป็นต้น ทำให้เสียเวลา
 ไม่ทันกิจการของผู้โดยสาว หากเป็นกิจ
 ขรรคมคาที่ท่าเขา ถ้าเป็นกิจรับวัน
 แล้ว ถึงคิดดูเถิดว่า จะเสียหลายสัก
 เพียงไร ? เพราะฉะนั้น ขอให้ นายท่า จง
 คิดของดูเถิด ของเขาออกของผู้
 โดยสาว มาใช้ อีก ของตนดูบ้าง ถ้าจะ
 ได้ รับ ความเดือดร้อนถึงเพียงไหน ? ถ้า
 จะจ้างหญิงแจวเรือ ก็ควร จะเลือก
 พันธุ์ให้แจวเรือจ้างได้จริง ๆ อย่างหลง
 ไปว่าจ้างไว้เป็น นางรับมา
 เมื่อยกข้อเดือดร้อน ข้อดีของผู้
 โดยสาว ข้าพเจ้า ขันมาพูดแล้ว จะขอพูด

ถึงเรือเผลบ้าง เพราะจรรยาของพวก
 ลูกจ้างก็ไม่ค่อยไปเพิ่มเติมกัน เรือ
 เมตต์กับคนซึ่งคนโดยสาว ก็จะมั่งคั่งขึ้น
 ในทาง ความประพฤติที่เกียดกันได้ บม
 ในเรื่อง เกียดกันนั้น ก็คือเรือ ยนต์ ให้
 คลองบางออกน้อยขึ้น เป็นเรือส่ง คนรับ
 คนโดยสาว ตั้งแต่ท่าข้างถึง บางใหญ่
 ความประพฤติ ออกหอบบคายมาก เช่น
 นายท่า หรือ คนเก็บตังค์ใช้ก็เรียก
 หยาบคายต่อผู้โดยสาว เสมอ ผู้ที่
 ขึ้นลงมากไม่ได้รับ ความสดอก ข้าพ
 จงพูดนี้ ถ้าวางสติให้ระคายได้
 ในเมื่อหนึ่งไปในเรือ อีกด้วย ก็คนในเรือ
 จรรยาอื่นนี้ไม่ใช่ของดีเลย พวกผู้
 ภาพจนทั้งหลาย ย่อมไม่พอใจกันทุก
 คน แต่อาภรรยาความเจ้าเป็นก็ต่อของ
 ทุนโดยสาว เขา นอกจากผู้โดยสาวจะ
 ระวังโดยสาว ไม่พอใจกับหอบบคาย
 ของลูกจ้างแล้ว ยังต้องรับ ความเดือด
 ร้อนอันใหญ่ อีกอย่างหนึ่ง ก็คือหญิง
 เรือยนต์รับแจวเรือ หาก เป็นภรรยา
 ฝนตกแล้ว คนโดยสาวต้องรับ ความ
 กำบากอย่างสาหัส โดยหอบบคายของ
 หนึ่งฝน ข้าพเจ้าไปข้างเรือดู เป็นเรือ
 หนึ่ง เป็นอันน้ำดูหนัก อันเป็นมา นาน

แล้ว แต่ไม่เห็นผู้จัดกรหรือเจ้าของ
 จักรกรอย่างไร คงปล่อยให้ผู้โดย
 สาว เรือของ ตนรับ ความทุกข์อยู่อย่าง
 นั้นชั่วคาบปี ไหนหนอ เจ้าของเรือจึง
 ไม่เห็นเห็นอกของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
 บ้าง หรือคิดเสียว่าได้ตั้งใจเป็นใจ
 กันนั้นมันจะลำบากอย่างไรก็ช่าง ขอ
 ให้คิดดูจงดี ผู้โดยสาวทุกคนไม่ได้
 หารักหนึ่งเรียวเปเต่าๆ ต้องเสียตังค์
 ที่ตนพยายยามหา มา ด้วยอาการ เหมือน
 ยากหนึ่งขอให้เลิกโดยด้วยด้วยกันทั้งนั้น เมื่อ
 มีจิตเป็นมนุษย์ที่ดีแล้ว ควรจะตอบ
 แทนกับเขาเหล่านั้นให้สมกัน อย่าจะ
 เสียเสียเช่นนั้น

ไหนๆก็ได้พูดถึงความลำบากกาย
 อย่าง สดวยชนิดแล้ว นี้ก็พูดก็มี
 อีกมากแต่ ขัดกัน อื่นๆ แต่ยังไม่
 อภัยสวดหนึ่ง มีผู้พูดว่าโดยสาว
 มาก แม้ข้าพเจ้าเองก็เคยมีรับ คือ
 ทรัพย์สินของเจ้าคุณอรุณพงษ์ เพราะฉะนั้น
 จะขอพูดอีกหน่อย ความจริงเมื่อ
 ก่อนๆเคยมีหนังสือพิมพ์กล่าวขวัญถึง
 อยู่บ่อยๆ ยืนยันอยู่กว่าหนึ่ง คือเมื่อ
 ครอง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม
 หลวงกำแพงเพชร ได้เสด็จไปตรวจ

ทาง พระองค์ท่าน ทรงตั้งจำไว้ได้ ก็
 เสียใจได้มากคนบ่น
 แต่อย่างไรก็คิดครั้งหนึ่งกับคนคน
 จะต้องผิดกันบ้าง แต่ในทีนี้ จะพูดถึง
 ความลำบากในเรือรับจ้างนี้ เมื่อ
 ได้โดยสาวไปแต่รับจ้างมีอยู่เป็นอัน
 มาก เช่นเวลาเดิน หนทางไม่เรียบ
 ้วยปรกติ ต้อง ข้างทางชันเป็นมา เป็น
 ที่หวาดเสียวแห่งไม่รู้จักทางอยู่ใกล้คือ
 ผู้โดยสาว มักจะต้อง รับความ กระเขม
 ออย่างแรง จนได้ ฟง ขยอชอน ขยอชอน
 หนักใน จะถูกไฟจึงเข้าเย็บคนโดยสาว
 เสมอ มีได้ ขาด หากใครเจอเรือไม่
 มีตัววิ่ง เป็นต้องถูกไฟทำโทษเสีย
 เสียผ้าขาดไป ตามกัน บางที่เดินอยู่
 ที่ถูกก็มี อันเป็นไปต่างๆ เช่นหยุดเสีย
 ใดๆ โดยไม่ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร
 ถ้าจะตกจะขึ้นแล้วใหญ่เสียไปไม่ได้ต้อง
 หนีคนนานๆ หรือจะเป็นด้วยอื่น
 หนึ่งหยุดพักเหนื่อย ที่ใด เวลา กระทบกระ
 ษัง ในนสัจการ จึงไม่ สอดส่องเรื่อง
 นี้ดูบ้าง ทำให้เสียเวลาแก่ผู้โดยสาว
 นี้ได้บ่อย และถ้าได้ เรือของ กิจ ของ
 อื่นก็เพิ่มก็นับว่าจำกัอยู่มาก ถ้า

แต่ถ้า มักเสียทรัพย์ของ เจ้าของเสมอ แต่ได้ทราบข่าวว่า ดูเสียและผิดเปลี่ยนแปลงอะไรทำอะไรไม่ได้หยุด หนึ่งอดอยาก สะพาน แทน ทุกแห่ง มักต้องหยุดบ้างโดยหลังบ้าง ไม่รู้ว่าจะกรรกรอะไรกัน หรือคนขับ เป็นคนต่างชาติ กัดกรวดคนไม่กล้าขัดขืน ให้รักขามไป โดยปรกติ พูดถึง สะพานแล้ว ดูน่าใจหายยิ่งนัก แต่จะแห่งๆ นกถอว่า รวดจะปฏิหารลงไป อยู่ในคลอง นำเอาชีวิตกรรมมนุษย์ โดยมากลงไปอยู่ในคลอง โดยไม่ต้องเกยทางใดอีก บรรดาญาติโดยสาวรกลายนี้แล้ว ย่อมรู้สึกความหวาดเสียวภัยนี้ทุกๆคน

เพราะฉะนั้นควร จะจัดการ กับทางเสียให้เรียบร้อย ร้อยกว่านี้สักหน่อยอย่าให้เกิดอุบัติเหตุจนรถตกลงบ่อยๆ รถชนิดนี้ก็นับว่าเป็นรถชนิดที่อันตรายกว่าจะวิ่งให้มาก และควรระวังสักแค่ไหนก็เห็นอันตรายกว่าจะวิ่งช้าๆ ให้คนขับเห็นอันตรายโดยไม่มีเหตุอันสมควร ส่วนสะพานนั้นควรควรทำอย่างไรก็ได้ให้ทำเสีย นับประสาอะไรกับรถรางในกรุง เทพฯ ยังต้องมี

ดาวดวงถูกควร เห็นดังข้างหนามนี้ รถจักรใหญ่ ทั้งคันยังมีรถพ่วงท้ายอีกจะไม่เสียทำสักอันหนึ่ง หรืออันหนึ่งอย่าประมาทนัก การที่จะทำก็ไม่เท่าไรนัก เพราะทางได้ทางอื่นถมไปควร เห็นดูกับมนุษย์บ้าง ส่วนถูกไฟก็ควรคำวิหิงษ์กับเสียบ้าง อีกจัดการได้ดังนี้ ก็จะทำให้ผู้โดยสารปราศจากความรังเกียจและไม่มีความเสียตังค์เลย การที่ข้าพเจ้าพรรณนามานี้ ข้าพเจ้าหวังดีต่อ ท่านผู้เป็นนายจ้างอย่างจริงจัง และเป็นกรร ตันเสียของถูกจ้าง ผู้ประพฤตินี้มิดีด้วย ในที่จุดนั้นของความดีดีดังจะมีแต่ นายจ้างและถูกจ้างผู้ประพฤตินี้ดีพร้อมด้วยคุณพิศพรทั้ง ๔ คืออายุ วรรณ สุขะ พละ ดุจเทพอยู่

(ลงนาม) ผู้หวังดี

(หวังว่า นายจ้างทั้งหลายจะช่วยเหลือได้ในเหตุที่กล่าวแล้ว ในสถานะที่เราเป็นกรรมกร จึงขอโอกาสสักเล็กน้อยบรรดาพวก เรากรรมกรทั้งหลายอย่าก็ตามจดหมายนี้เป็นความจริงก็ควรจะประพฤตินี้ดีเสียใหม่ จากภายนอกอย่าไม่ให้เสียคนตรี มนุษย์ที่ผู้ทุกนามย่อมเกลียดชัง — บ.ก.ก.)

แสดงกิจบรรณาธิการ

เราได้รับจดหมายของท่านผู้ มีความประสงค์จะลงนามขึ้นชื่อกับหนังสือของเราหลายท่าน ถ้ามึงคำบางๆ และระเบียบการ

+ + + + +
 ความจริงหนังสือของเรา คำบ่า รุงก็ได้แจ้งอยู่ กับหน้าปกหนังสือ แต่บางที่จะลงไป เพราะโดยมากคงไม่มีผู้สังเกตเห็นเท่าไรนัก เราจึงถือเอาโอกาสนี้แจ้งให้ทราบอีกว่า คำบ่า รุงส่งบรรณาการ ๑ ปี ๖ บาท ครั้งมี ๓๕๐ บาท ส่งทางอากาศ ๑ ปี ๕๕๐ บาท ครั้งมี ๕ บาท

๐ ๐ ๐ ๐
 ส่งบรรณาการที่ไม่ มีพิธีวัตถุของอะไร เมื่อท่านประสงค์จะลงนามส่งหนังสือให้ถึงมือเราโดยตรงจะลงนามและที่ส่งให้ชัดเจนเงินคำบ่า รุงจะส่งที่เดียวกับหรือส่งภายหลังก็ได้ (สำหรับท่านที่มีหลักฐาน)

จดหมายของ พกณู หิงษ์ ตกอกกิด ตามพระยา ลงวันที่ ๓๓ เดือนนี้ เราได้รับแล้ว พิจารณา ดูเห็น เป็นเรื่องค่อนข้างดี สำหรับครอบครัวของผู้ทุกข์ ในเรื่องนั้นเราเข้าใจ ว่าคง เป็นภรรยาของท่านผู้ช่วยได้ดี เดิมแยกแต่แยกกันดี จึงหวังดี ครั้นภรรยา ตามเรื่อง ที่เขาร้องทุกข์ มาถึงพวกพิจารณคดีมาเสีย เห็นว่า เขาก็ยังไม่ ความปรารถนาที่จะแตกร้างกับสามี แต่หากความดีของ เรา เกิดขึ้น และไม่มีทางที่จะจัดการอย่างไร แก่สามีได้ จึงส่งข่าวมายังเรา ขอให้ช่วย เหลือ

+ + + + +
 แต่เมื่อเธอได้ร้องขอให้เราช่วยเหลือเราก็จำเป็น จะต้องช่วยตามควร เพราะเธอก็ เป็นเพศที่อ่อนแอ ฉะนั้นเราจึงขอเจรจากับท่านชายผู้เป็นสามีสักหน่อยว่า ควรจะหันหน้าปรานีปรานีหม่อมกันเสีย ไม่ควรจะหาแต่คนตาม ดังที่ข้อบังคับของกระทรวงการศาสนาใหม่ ขอให้หาเรื่อง เดือดร้อนมาใส่ตนนั้น เราพูดจำกับฐานที่ยังคงเป็นสามีภรรยา กัน

ด้วย มี ผู้ แข็ง บัง เรา ตา ตก แถก ทำ
 เต็ม ตง ซาม กับ กาง พง พระบรมหาราช
 วง ค้อม มา คัก นน คอง ก่อน มี บ้าน ปถก
 อยุ่ สอง ลำบ พง ตั้ง ค้อม มา บก นน ถู
 ร์ ทำ กาง ถาย เป็น ตาน กาง ตั้ง ของ ผู้ สัด ต
 ด้ แต่ เดียว นี ตั้ง กน ซาม มา ตา เกจ
 ทน เพราะ ที่ นน ถาย เป็น ที่ ถาย มุด คุ
 ทำ ให้ เกิด โส โกรท มี กถิน เหม่น คบ ไป
 เวียง นี เจ้า คูน ประชก ทรณ กิจ จักรณ
 เหม จะ ยัง มี ทราย เรา ตั้ง ขอ เรย นให้
 ทราย เมอ เจ้า คูน ทราย แล้ว ตว จิต
 กร เดย

จดหมาย เรื่อง พระองโลก สิงวั
 ษา นาง ตายมัว ภรรยอ นาย ช่าง นน เรา ได้
 วับ แล้ว เห็น ว่า เรอง เป็น สักร บระ โย ชน
 อยุ่ บัง ต้า วับ ป... .. ให้ มหรรณ ทราย
 เพื่อ ให้ วัช วัช หมอ ของ โลก แต่ เดย โ
 จะ นัว วัช ใน เสง มี ไม่ กน และ เรอง
 หมาย ๆ นน เรา ตั้ง ของ กร จะ คุอยู่ เหม่น ชน
 กน ควน เรา ไป วัช ภาควิ หมาย ช่าง ปภา
 กญ จำ ได้ ยาย บ้าน ภาควิ วัช วัช
 เดย ที่ ชน แล้ว

จดหมาย ของ พวง นก โทษ ซึ่ง ร้อง ทุก
 ไม่ ยิง เรา ๆ ได้ วับ แล้ว เรา วับ วัช ว่า
 จะ จัก กร ให้ แต่ เรอง ที่ ส่ง ไป นน จะ
 ติง มรรค ที่ เมอ เย ใน เย ตาน ยัง ไม่ ได้
 เพราะ เป็น เรอง ที่ จะ คอง วัช เว้น ค้อม ทัช
 ผู้ ใหญ่ ถ้า เรา จะ พุด ไป ก่อน เกรง
 ว่า จะ ไม่ ได้ วับ งด พอ

จดหมาย ของ ชาว บ้าน แกร โวง วัช
 ซึ่ง ส่ง วัช วัช ไป ยิง เรา ๆ ได้
 จัก กร ร้อง เรย เมอ เย วัช วัช ของ คุ
 กรณ ภา น แล้ว เอง น เเมอ ทัช น จิต
 กร ไป แกร วัช วัช เรอง เรย ให้ ทราย

เรา ได้ วับ จด หมาย เรอง คุกรม วัช
 ยก ใน คมระ พระ ส่ง วัช วัช ของ วัช วัช วัช
 เรา ได้ พิจรณ มา เห็น เรอง เรอง เกย วัช วัช
 นน นน เรย เรย ได้ วัช วัช วัช วัช เรย วัช
 วิสั วัช วัช เรย เจ้า วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

เรอง มี เรา เห็น ว่า เป็น อธิกรณ วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

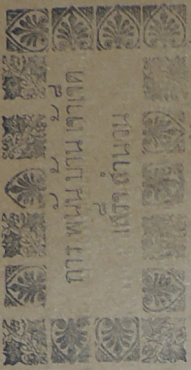
พิมพ์ จะ เป็น ที่ เสง เดย แก่ กณะ ซึ่ง วัช
 กับ พง จะ ยาย วัช วัช ตาง วัช วัช วัช วัช
 เรา ตั้ง วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

มี ผู้ ส่ง จด หมาย ไป ยิง เรา แล้ว ว่า
 มี ความ ซึ่ง วัช ไม่ เรอง เเมอ เย วัช วัช วัช วัช
 ไม่ เสง วัช วัช ค้อม เสง มน วัช วัช นน เอก
 เสง วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 จะ นำ วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

คำ ว่า แก่ วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 ผู้ เสง วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 ได้ วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

เจ้า ของ วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

(ตำแหน่งที่หมายคือเป็นแบบเรื่องที่เรา
 ได้ตอบกับขั้วราชอยู่อย่า เรื่องการพิน
 ฐก ฐก ที่บ้านเจ้าเจ็ด อ้า เกอ เสง วัช วัช วัช
 พระ นน วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 บ. ก. ก.)

ถ้า วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

ด้วย มี ผู้ แข็ง มา ยิง วัช วัช วัช วัช
 ที่ ตาบ วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 ผู้ วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 มี วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช
 วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช วัช

เจ้ามือ ของที่ ๒ คงอยู่ ที่ท่า เกษณ
 หมายแหวด นอกจากนี้ ยังมีของเล็ก ๆ อีก
 มาก ของการพนัน เหล่านี้ เจริญงอกเงย
 กันได้ ก็เพราะเจ้าหน้าที่ไม่เอาใจใส่มีหน้าซำ
 (คงมีชื่อเสียงเจ้าพนักงานที่ถูกหาแต่เมื่อการ
 ได้ส่วนไม่ปรากฏ เราจึงไม่กล่าว เพราะ
 ถือว่าไปเป็นผู้วิเศษ บ.อ.ก.)
 ยิ่ง สมรู้ร่วมคิดกันอีก วิธีที่การที่
 เขาทำคือ ถ้าใครจะตั้ง บ่อนเล่น การพนัน
 ก็ต้องเสียสินน้ำใจให้เขา แล้วแต่จะตก
 ลงกันจะให้เบเนเดียม ๆ หรือ เภระคราว
 ที่เด่นก็ได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกราบเรียน
 มาถึงเจ้าคุณทราว เพื่อจะได้จัดการใน
 เรื่องนี้ให้เบเนเดียม อย่าง แก่ข้าราชการ
 และเรื่องนั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้นำข่าวลงใน
 หน้าหนังสือพิมพ์ เพราะเกรงว่า จะเสีย
 วิชากรเมื่อมีข่าวแพร่หลายไปเสีย ข้าพเจ้า
 จึงกราบเรียน มา เภระคราว เจ้าคุณ โดย
 หัวใจว่าความสำคัญและไหวพริบของเจ้า
 คุณ จะปราบ พวกทุจริต เหล่านี้ ได้อย่าง
 เรียบร้อย เมื่อเจ้าคุณได้จัดการไป
 แล้วอย่างไร โปรดแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วย
 ขอได้ ความนี้ขอ

ศาลาวิบูลย์มณฑลอยุธยา
 วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๐
 แรงความมา ยัง นายธรรมันต์ บวรณา

กิจการ หนังสือพิมพ์ กรรมกร
 ด้วยท่านอุปราช มณฑลอยุธยา
 สั่งให้แจ้งมายังท่านว่าได้รับหนังสือของ
 ท่าน ลงวันที่ ๑๙ เดือนนี้ว่า มีผู้มา
 แจ้ง ย้ำท่านว่าที่ตำบลเจ้าเจ็ดอำเภอเสนา
 มีโจรผู้ร้ายเกิดขึ้นอย่างชุกชุม เข้าชิง
 มีราคาตั้งแต่ ๕๐ ถึง ๑๐๐ บาทไม่ได้ เห็น
 จากในตำบลนั้นไม่มีกรรมพันธ์ชุกชุม แทน
 ทุกหัวระแหง แต่มีของใหม่ ๆ ตั้งเล่น
 การพนันกันเจริญได้ ก็เพราะเจ้าหน้าที่ไม่
 เอาใจใส่ มี (คงมีเบเนเดียม เจ้าหน้าที่ผู้
 ถูกได้สดมภ์ แต่ปรากฏว่าบริษัทที่เราจัด
 ติดออก บ.อ.ก.)
 เป็นผู้สมรู้ร่วมคิด ท่านจึงบอกข่าว
 นี้มาให้ทราบ เพื่อจัดการปราบพวก
 ทุจริต โดยยังไม่ได้นำข่าวลงในหน้าหนังสือ
 พิมพ์ เพราะเกรงจะเสียวิชากรไป
 เมื่อข่าวแพร่หลายไปนั้น
 ท่านอุปราช ๆ มีความขอบใจ
 ในกรที่ ท่านได้บอกข่าวเรื่องนี้เป็นไป
 ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่จัดการแล้ว เมื่อได้
 ความประการใด จะได้แจ้งมาให้ทราบ.
 ขอท่านได้รับคความนี้ขอของข้าพเจ้าด้วย

ขุนดำรงบริหารกร
 เถชา นการ
 (ยังมีต่อ)

วันที่ ๓ กรกฎาคม พระพุทธทศวรรษ ๒๔๖๖

คำนิยม ท่านบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์กรรมกร ทราว
 ด้วยข้าพเจ้าได้เคยอ่านหนังสือของท่านแทบทุกเล่ม รู้สึกพอใจในถ้อยคำ
 นวนโวหาร เนื้อเรื่อง ตลอดจนความยาวของสารบัญชามากมายของท่าน จึงขอ
 คิดไปว่าไม่มีหนทางใดดีกว่า ส่งคำ "สรรเสริญ" มาให้ท่าน และถ้ามีรังเกียจ
 ใดให้ก็จะขอบพระคุณอย่างยิ่ง ส่วนการประพันธ์จะมีรหัสชาติประการใดนั้น
 แต่ความวิจิตรของผู้อ่าน

กฎหมายอาท

เด่นชัดว่าส่งของอรรถ
 ขอบคุณบรรณาธิการ
 กรุณาเมตตาด้วย
 ทุกขผู้ใดก็ ถ้ายกตน
 กัดเองถึงระบอบนาม
 จะพูดจา จะพาที่
 มีชอบ ชนทุจริต
 พากพด เมื่อง มีอยู่เย็น
 อมิลจา ! พวกอำมาตย์
 มีกตัญญู มิใช่พระราม
 คิดข่มขมิ มีเดช
 มีเกรง บท กฏหมายไซ้

มะโนเมตคติโธธาน
 นิพนธ์พานบกับกรรมกร
 พวกเหล่าทวยพศกนิกร
 ทุกขเปลืองปลงคตมตมเองศรี
 เพราะมีคอกมประสังคต
 ก็ขอตั้งยศก็ชัดเจเน
 ประพฤติผิด และก่อเข็ญ
 มีเบเนศุชทุกคินณ
 จิตรอบทอุมคโมหิต
 มีเบเนพลตมิรักไทย
 มีอดสูจะอายุใจ
 คุณคตมิชื่อตรง

หมอกตั้งราชบุตร บดบังหลอด

คิด ขยาย ขาด อดขาด

ดอมปนบุรี กับ เมี้ยนาย

พอก คำ รวด ก็ เตย ซัก

ประสม ปถมิ สดมา รัน

ดุค คี ซิง และ ดิง รวด

อก เอ๋ย ไซ้ พิ ไต่เอ๋ย

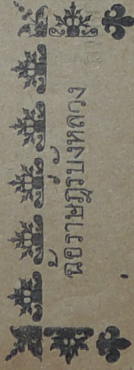
อนาค นิก จุก ทา ไฉน

กชอ กรรมกร ไซ้

ตั้ง สนม ฐัพ วัป ดงเทว

ขอได้ รับ ความ นับถือ จาก ชาว เจ้า ค้อย

ปาก ฮา เก่า

ศิลา ราชบุรุษ บัง หลอด (ตำแหน่ง ทนาย คอย ไป ให้ เบน เรื่อง ความ ขอ ให้ ได้ ส่ง น เจ้า พัน กิ่ง กาม ผู้ กัก การ ชี ราชบุรุษ บัง หลอด ใน ที่ ทัก การ ชำ เภอ อิม พอ ดัง ปราบ กิจ เรื่อง และ นวาม คอย ไป ใน บ. ก. ก.)

ด้าน กิ่ง กาม หนึ่ง สัตติ พิมพ์ กรรมกร

ณ ๒๒ กรกฎาคม

วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๖

เรียน ข้าราชการ โท พระยาสยาม ที่ กตราชักษ์ ผู้

ว่า ราชบุรุษ จึ่ง หัก สัตติ พิมพ์ กรรมกร

ระถัด ลอด ราช ฐัม หลง

ถัก คึง บอน เบด ไป กัก

กิลลศ รัย มิ เกรง กรรม

กระทำ เอง มิ เกรง ขอ

คิด ฐัม ชิน ทรูณ แยก

ฤคคร ที่ จะ ไร่ ใจ

กระ ทำ เอง ประสาศ ไทย

ยุติธรรม ก็ กรรมกร หลอด

สาม สรรวิ ให้ พอก สรรเสด

มหาน รกหมก ใหม่ เอ๋ย

ขอได้ รับ ความ นับถือ จาก ชาว เจ้า ค้อย

ปาก ฮา เก่า

ตั้ง สนม ฐัพ วัป ดงเทว (ตำแหน่ง ทนาย คอย ไป ให้ เบน เรื่อง ความ ขอ ให้ ได้ ส่ง น เจ้า พัน กิ่ง กาม ผู้ กัก การ ชี ราชบุรุษ บัง หลอด ใน ที่ ทัก การ ชำ เภอ อิม พอ ดัง ปราบ กิจ เรื่อง และ นวาม คอย ไป ใน บ. ก. ก.)

ด้าน กิ่ง กาม หนึ่ง สัตติ พิมพ์ กรรมกร (ตำแหน่ง ทนาย คอย ไป ให้ เบน เรื่อง ความ ขอ ให้ ได้ ส่ง น เจ้า พัน กิ่ง กาม ผู้ กัก การ ชี ราชบุรุษ บัง หลอด ใน ที่ ทัก การ ชำ เภอ อิม พอ ดัง ปราบ กิจ เรื่อง และ นวาม คอย ไป ใน บ. ก. ก.)

ณ ๒๒ กรกฎาคม

วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๖

เรียน ข้าราชการ โท พระยาสยาม ที่ กตราชักษ์ ผู้

ว่า ราชบุรุษ จึ่ง หัก สัตติ พิมพ์ กรรมกร

ทราบ ว่า จะ คอย ส่ง ไป เนะ ที่ ได้ เมื่อ ได้ เห็น และ ปราบ กิจ ว่า ก็น ยิง คง เบน บรรณาธิการ อยุ่ จึ่ง มี ความ ยิน ดี ที่ จะ คอย ให้ ทาน ทราบ

เรื่อง นาย ผล ณะ ทำ การ ทู ครี ต น ห น ก่อน แต้ ได้ รับ จดหมาย ของ ทาน เจ้า คุณ ส่ง ทู ๖ ได้ รับ สอน ทา หัก ถัก กาน อยุ่ ก่อน แต้ ครน คอย มา จึ่ง ได้ ตง กรรม กร ได้ ส่ง น เอด น ใ กเอบ จะ เสร็จ สำ น ห น อยุ่ แต้ บัญชี ให้ ฐัพ เจ้า แจง มา ยิง ทาน เพื่อ ทราบ ดัง น

ขอได้ รับ ความ นับถือ นายฉ่า สุวรรณวิมลเน อักษร กต

เรื่อง นรามี คอย ยิม ค้อย ยิง หง ว่า คอย ไป ผู้ กระ ทำ การ ทู ครี ต ครน ครน ว่า เกรง ชำ น มาก ชิน ใน เมื่อ ทาน ฐัพ ใหญ่ เภา ใจ ได้ ส่ง คอย อยุ่ น บว่า เจ้า คุณ ส่ง ทู ศักดิ์ ราชักษ์ ได้ เภา ใจ ได้ ทำ ทาน ที่ อยุ่ ส่ง คอย อยุ่ คอย ไป เสง เช่น น คง ไม่ มี แก่ ฐัพ ภา การ ใน จิง หัก สัตติ พิมพ์ กรรมกร อีก เมื่อ เจ้า คุณ ได้ ส่ง น เสร็จ สำ น ห น แต้ ไป ปรด แจง ให้ ทราบ คอย

บ. ก. ก.

การรบกวน

ที่เราร้องขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ไปส่งเรื่องไปเสด็จศึกษา (ด้านภาคหมวยต่อไป)

ด้านถึงงานหนังสือพิมพ์การรบกวน ถนน ๒๒ กรกฎาคม วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ เริ่ม ข้าพชายเอก พระยาศรีสุนทรสงคราม ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยมีผู้ไปแจ้งกับข้าพเจ้าว่า ตั้งสัตย์ใจพนักงานผู้เก็บเงินศึกษาพัสดุ ข้าเถิด บวกรวมแล้ว จะเก็บเอาเงินสักยี่บาท จากราษฎรไปเป็นมวงประโยชน์ ซึ่งได้เก็บเงินของเจ้าพนักงานผู้เก็บเงินได้ให้ไว้แก่ราษฎรผู้มีชื่อ ซึ่งเสียเงินไปแล้ว ข้าพเจ้าได้พิจารณาออกจะเห็นจริง เกรงว่าไปเสด็จเก็บเงินนั้นจักเป็นไปเสด็จปลอมดู สืบเพราะไม่เข้าชื่อคือ เอากระดาษซึ่งฉีกออกจากสมุดออก เซอร์ไซ มาเขียน ด้วยหมึกบาง ดินสอบ้าง ส่วนชื่อผู้รับเงินเขียนจวนข้างไม่ออก แต่ข้าพเจ้าอ่านเตาอำนาจ

ตั้งยุทธกรรม แต่จะใส่หรือมิใช่ข้าพเจ้าก็ไม่รับรอง ตั้งข้าพเจ้าได้คดีแล้วหาไปเสด็จเก็บเงินมาเขียนพร้อมกันหมดหมายพร้อม

ตำแน่งไปเสด็จ เตชที่ ๓. ทักการอำเภอของปลาน้ำจืด

วันที่ ๑๕ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เจ้าพนักงานได้รับเงินบำรุงศึกษา จากนายเอี่ยม คำบดได้กองเงินเป็นเงิน ๓ บาท—ดังต่อไปนี้ (ชื่ออ่านไม่ออก) ผู้รับเงิน หมูที่ ๑

เตชที่ ๕ ที่ว่าการอำเภอของปลาน้ำจืด วันที่ ๑๕ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๕ เจ้าพนักงานได้รับเงินบำรุงศึกษา จากนายเอี่ยม คำบดได้กองเงินเป็นเงิน ๕ บาท—ดังต่อไปนี้ (ชื่ออ่านไม่ออก) ผู้เก็บเงิน หมูที่ ๑

เตชที่ ๓๑๕ หมูที่ ๑ วันที่ ๖ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๖๕ ข้าพเจ้าได้รับเงินบำรุงศึกษา จากนายเบย คำบดได้กอง เป็นเงิน ๓ บาท—ดังต่อไปนี้ (ชื่ออ่านไม่ออก) ผู้รับเงิน หมูที่ ๑

- ๔ ผิดปุแจ่มน้ำ งานละ ๕ บาท
- ๕ นางนกกระหมื่น งานละ ๒ บาท
- ๖ ได้กานธู ทวีละ ๑ บาท
- ๗ แกงขี้กบ งานละ ๒ บาท
- ๘ ไปเดือนสบู่ใช้ทอด งานละ ๕ บาท
- ๙ ถูกหัวถนนนาซ็อน สามละดังคงคาง
- ๑๐ ถูกบรรดาศักดิ์น่ากะทิ สาม ละ ๓ บาท

เซิญ! เซิญ! เซิญ!

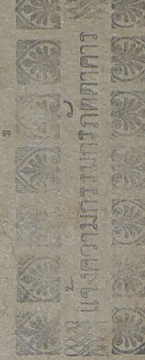

นานาการม นกอินทรี คัดกร รื่น ทุกๆ คน คงทราบกันว่าเมื่อเรื่องของเธอ เธอ ต้องมีขุนนางถึงฉินทุกเมือง แต่เธอก็มีขุนนางตงฉินแยกกันไว้ทุกเรื่องเหมือนกัน

หนึ่งตั้งพิมพ์ทุกๆฉบับในประเท์ เราเคยพูดถึงเรื่องสุนนางถึงฉิน แต่สุนนางคงฉินไม่เห็นมีใครพูดถึง หรือว่าจะไม่มั่งมีใครพูดถึง แต่คงมี เพราะเป็นของคู่กัน

เตชที่ ๒๑๒ หมูที่ ๑ วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม เจ้าพนักงานได้รับเงินบำรุงศึกษา จากนายปลัดหมื่นชั้น ได้กองเงินเป็นเงิน สิบบาท—ดังต่อไปนี้ (ชื่ออ่านไม่ออก) ผู้รับเงิน

เรื่องนั้นขอให้เจ้าคุณเจตการได้สอนว่าจะไปเสด็จจริงก็ควรจะทำไว้แต่ใส่เสียใหม่ เพราะไม่มีหลักอะไรที่นำจะเชื่อเลยว่าจะเป็นไปเสด็จของเจ้าพนักงาน เมื่อเจ้าคุณเจตการไปด้วยอย่างไรโปรดแจ้งให้ทราบด้วย ขอได้รับยกความผิด คือ นวย อภินันทร

แจ้งความการรับราชการศึกษาร ภาควิชาการทางหนังสือราชการ เพราะฉนั้น อธิการที่จะจัดขึ้นก็จำเป็นต้องปรังให้ โยธราช แต่ไม่ออกจะแดงจนกระตือรือร้นเสียเท่า นั้น รายชื่อ อธิการ มีดังนี้ คือ ๑ ปลัดภาพไต่อย่าง งาน ละ ๒ บาท ๒ นกหัวขวาน ทอด ทวี ละ ๑ บาท ๓ ข้าโจรสลัดดี งาน ละ ๓ บาท

ขงรวมคำมี นิตคอง มี สว่าง แก่ มี
วิธคอง มี เย็นแก่ แต่ นน และระฮวแก เพื่
กันได้ ในเงอของแก มี ตำนานไม่แต่ง
กัน อยงที่ เวียงกวานาหอชเพไฟ ฉน
ขงนงคอง ฉนใน ประเทศเจ้าเรายังไม่ไค
ปรวกฎใน นกภระคชหพ ออ พมพ

ถ้าจะพูดถึงขง นงคองฉนแล้ว น้า
ชมเชย ขงนง ฉน ใน เม็ดสังเกต ดูคตม
ทงเวองของเจ้า เพราะเจ้าแต่งคตม
ซอ ดคย ดจวคคตม พระเจ้า ฉน ตินของเจ้า
จรงๆ ฐู ฉน นำบฉนใน เมื่อเห็น
คตมจง วัภคคตมของเจ้า แม่ในเวอง
นๆจวคคตมของเจ้า จรงทวอแต่ขมที่ขม
เคยงก็ ดี แต่ก็นำได้ฉนคตมที่
ของเจ้า ซึ่งปรวกฎอยู่คตมทงเวองนๆ
นบ ฉนคร เจ้าอยงนทวิ อยงทที่ +

แต่อย่าซอถึงกับยอมตาย อยง
เรองฉนบงเวอง ซึ่งวั อยงว่า อัย
พอก ขงนงคอง ฉน ทำการเขบฮองเจ้า
วับดังของพระเจ้าฉนคตมจงไทย และ
ก็ยอมวับไทยไป ทงวัๆ เช่นเจ้าเห็น
ว่าไม่คอง เพราะจกเป็นเหตุทำให้ชย
พอกคอง ฉนถ้าเวียบมากวัช

+ + +
ข้อที่เรา มีความพอได้อย่างดี

แต่บางคณฉนคตมใน คตมก็ อยงไม่
ได้ และเข้าทำการทงคองคตมได้เงอ
กตม และปรวกฎอย่างหลายคณ เวอง
ฉน ยม เพราะเหตุไร? หรือ คณในซอว่าคตม
ใจทำงานเชอ! ซอบกน

เรื่องนเจ้าชอยเม เจ้าคตมทวิช
ได้บั้ง เพราะคตม พม วับนำที่ใหม่ๆ
บงที่ทำงาน ฉน อยงไม่ทราบ วัภททกรบ
แต่ตัวเราหลัง ฉน ทานคอง ไม่ฉน วับเมือ
ภกรเช่นนี้ เพราะเราเคยได้ฉนชอยเมของ
ท่าน อยงว่า เป็นทงแก่ฉนชอยเมได้ผู้หนึ่ง

โดยไปดูตัวฉน

หนู ซอฉน — คุณจงคอบ! ทำไป การเว
ร้ายสร้างเวองฉนมาคย ๑
ท่าน อำมาคยจงไม่คยเคม
ใจออกฉนนี้?

จงดี =
ยังไรก็ไม่วู้ แต่เท่าที่จ
ทราบคตม ซอกทงฉนคตมให้
เห็นมีจำนวนผู้ชอยเมหลาย
ท่าน

หนู ซอฉน — เท่าไรก็เวองคอบ ฉนคช
ทงฉน ยี่ฉม ของ จำนวน
หนึ่งได้กรรมฉน ฉนคช

นนั้นที่ออกกตมชอยเมออก
จรงๆแต่ผู้ เวื่อ คตมคตม
บ้าง ฉนชอยเมทาน ฉน
นนั้น แต่ ดูเห็นฉนออกเพราะ
ได้ไม่ได้นบ พน

จงดี —
อยงออกเพราะฉนไม่คอง
หากนนั้น มีน ทำไรกันนนั้น?
หนู ซอฉน — คตมดูเป็นคณๆ เกตคตม
ฉนคตม ฉนเองก็คองเอา ฉน
ของผู้ ออกเป็น คตม เช่นเจ้า
พระยา พระยาทานทง
คองออกมากทงฉน รงมา
ฉนพระ, หอง, ออก ฉน
มาคตมฉน หองฉน มา
ฉนฉน หมฉน พน ฉนคตม
ฉนคตมที่มีคยฉน คตม
เช่นรอง อำมาคย อำมาคย

หากนนี้ก็ คตมทชยกันได้กับ
พอกก็ มีบรคาศกคตมคตม
มา ฉนฉน

จงดี —
ออ! เกตคตมของเจ้า ก็พอ
พง แต่ชยว่าคตมคตมคตม
เจย จงอยงจะฉนคตม
พอยว่าที่มีคยบรคาศกคตม
เท่ากัน ฉน ฉนคตมคตม
ฉน ฉนคตม

หนู ขอร้อง — ไม่เท่ากันจริง แต่ตามที่

ผม คง เกณฑ์ มา ช่าง ต้น นัน
แบบ หลัก ชน แรก ชน หนึ่ง ยัง
ไม่ หมด เรือง คี่ ผม คง ใจ
จะ เรียบ คุณ สูง อีก คุณ สูง
ก็ มา สิง งาม เดียว ก่อน คือ ว่า
เกณฑ์ ที่ คง มา นัน ผม ยาก
จะ คง ได้ เป็น แม่ ยาก แต่
แม่ ยาก มี ข้อ แม่ ว่า ถ้า
หาก ว่า คน ที่ มี ยศ บรรดาศักดิ์ ชน
ได้ ได้ เงิน เคือน ตำ มาก กว่า
คน บรรดาศักดิ์ ใน ชน นัน เรา ได้
กัน แล้ว ก็ ควร อนุ โฉม ให้ รอง
ๆ หัด นัน ก็น ง มา ได้

หนู ขอร้อง = นัน

สูง ดิว — ประเดียด ก่อน ที่ สูง งาม
นันะ สูง จะ ห้าม เจ้า ดัก
หนอย ว่า เจ้า ยาก ตั้ง ข้อ
แม่ ชน อัก ว่า นัน — พระ ยา
เทพ หัก ดิน เป็น นาย ของ เจ้า
โดย ทรง นัน — พระ ยาก วัด
ของ พระ พท ปณ อจาย ของ เจ้า
แต่ เด็ก ครร อยู่ ใน ข้อ แม่
อัก ข้อ หนึ่ง

หนู ขอร้อง = เฮ้! เฮ้! ก็ คุณ สูง มา เดิน

สูง ดิว — เออ ไป ได้ มา มา ได้ เกะ พัด คุณ
อย่า ไป เทียว คง กัญ เกณฑ์
อะไร แล้ว คง ข้อ แม่ รัช ยะ เปด พัน
แก้ ประการ เจ้า อัก ตำ ประ
เดียด จะ ข้อ แม่ เพิ่ม ข้อ แม่ ว่า ผม
ไม่ คอม ” ชน อัก

หนู ขอร้อง = เฮ้! เฮ้! ก็ คุณ สูง มา เดิน

สูง ดิว — เออ ไป ได้ มา มา ได้ เกะ พัด คุณ
อย่า ไป เทียว คง กัญ เกณฑ์
อะไร แล้ว คง ข้อ แม่ รัช ยะ เปด พัน
แก้ ประการ เจ้า อัก ตำ ประ
เดียด จะ ข้อ แม่ เพิ่ม ข้อ แม่ ว่า ผม
ไม่ คอม ” ชน อัก

ปกครอง โรงเรียน อด เทพ หวัน
พระ อด ที่ ข้อ กิ่ง ใน การ เรียบ
ร้อย ครอง คน ละ ๒ บาท นัน
อยู่ใน เกณฑ์ หรือ อยู่ นอก
เกณฑ์ ของ เจ้า ที่ คง มา แล้ว
แต่ ข้าง ชน ใน บรรดา ใหม่ ?

หนู ขอร้อง = นัน

สูง ดิว — ประเดียด ก่อน ที่ สูง งาม
นันะ สูง จะ ห้าม เจ้า ดัก
หนอย ว่า เจ้า ยาก ตั้ง ข้อ
แม่ ชน อัก ว่า นัน — พระ ยา
เทพ หัก ดิน เป็น นาย ของ เจ้า
โดย ทรง นัน — พระ ยาก วัด
ของ พระ พท ปณ อจาย ของ เจ้า
แต่ เด็ก ครร อยู่ ใน ข้อ แม่
อัก ข้อ หนึ่ง

หนู ขอร้อง = เฮ้! เฮ้! ก็ คุณ สูง มา เดิน

สูง ดิว — เออ ไป ได้ มา มา ได้ เกะ พัด คุณ
อย่า ไป เทียว คง กัญ เกณฑ์
อะไร แล้ว คง ข้อ แม่ รัช ยะ เปด พัน
แก้ ประการ เจ้า อัก ตำ ประ
เดียด จะ ข้อ แม่ เพิ่ม ข้อ แม่ ว่า ผม
ไม่ คอม ” ชน อัก

หนู ขอร้อง = เฮ้! เฮ้! ก็ คุณ สูง มา เดิน

สูง ดิว — เออ ไป ได้ มา มา ได้ เกะ พัด คุณ
อย่า ไป เทียว คง กัญ เกณฑ์
อะไร แล้ว คง ข้อ แม่ รัช ยะ เปด พัน
แก้ ประการ เจ้า อัก ตำ ประ
เดียด จะ ข้อ แม่ เพิ่ม ข้อ แม่ ว่า ผม
ไม่ คอม ” ชน อัก

ทางท้ายรูปเอต. ๓. ๒.

แพนภาพข้างพิมพ์

รับพิมพ์ นาม บักร เห็น นูบ เต นาม
บักร ขวรมตา กับ มี นู กัก กับ ขอม ห้อม
แต่ ประการ ต่าง ๆ

แพนภาพกึ่งพิมพ์

กักแม่ พิมพ์ ของ แง ดัก ต้น กักแม่
พิมพ์ ดัง กัด ดาย เด็น กัด นาม บักร เด็น
นุน ด้วย ของ เทอดง หรือ ของ แง กัก
นาย คิด ประตุ บัน และ ระบาย ดัง ตาม
ความ ประสงค์ ของ ผู้ จ้าง ด้วย ของ เทอดง
หรือ ของ แง โดย ดง งาม

แพนภาพซ้ำรูป

ถาย, ขยาย, ย่อ, รูปต่าง ๆ มี ข้าง
ที่มี ผสม ปรารถนา ประจำ ทาง แง เมอ (หรือ)
จะ เรียบ กับ ถาย ตาม ถากัน ที่ ต่าง ๆ แต่ ทั่ว
เมือง ก็ ได้ (กับ) มี เครื่อง ยา ประ กอบ
การ ถาย รูป ขยาย แง เมอ พร้อมทั้ง ครอบ
รูป อย่าง ดง งาม ทั้งนี้ จะ คิด ราคา โดย
ย่อม เยอ ที่ สุด

(เชิงยอด)

หัวเอต. ๓. ๒. ทำแยกพิมพ์ พลาไช
โทร ศัพท์ ๕๒๓
๗. ๕. ๖๖ ๑. ๓๑.

แจ้งความเข่งชนกันภายใน

ด้วยใน บัน เด่น อธิการ เลือ บัว ได้ รับ
พระ ราช ทาน พระบรม ราช ษา อุญจ าค มี การ
เข่ง ชน ชก มวย เพื่อ เก็บ เงิน บำรุง ราช
การ เลือ บัว เหมือน เคย เคย ณ ชน นัน
มิได้ กวั้น (ข้าง โรง โขน หอดง) กักหนด
จะได้ เริ่ม เข่ง ชน แต่ อด เด่น ๑๐๐๐๐
กัก นัน เป็น ต้น ไป และ การ เข่ง ชน ชก
มอ ยบ นัน จะมี ทั้ง เข่ง ชน มี มอ ชก และ มอ
ปลัด เพราะ อด นัน กัก นัน มอ ชก ได้ ๑
ความ ประสงค์ จะ เข่ง เข่ง ชน แล้ว ให้ ไป
ดง นาม และ ชน ติ มอ ชก จะ เข่ง เข่ง ชน พร้อม
ด้วย ผู้ ครอบ ครอบ มอ ชก การ ครอบ
ดั่ง แต่ อด นัน ๒๕ ๑๖ ๑๖ ๑๖
ราช ๕๖๖ เป็น ต้น ไป

พระ ยาน นัน เด่น สุเรน ทร กัก
นายน พด เลือ บัว
เด่น อธิการ เลือ บัว

น้ำใจอันบริสุทธิ์

ด้วย บัดนี้ การ ถด ราค ของ ห้าง ข้าง
พระเจ้าได้ ด้ กำหนด เขต ทั่ว แต่ได้ มี
มา ก่อเกิด ด้วย กัน แห่งนี้ ขอ ร้อง ให้ ข้าง เจ้า
เดือน วันกำหนด ถดราคา ออกไปอีก จึง
อยู่ใน การ ถด ราคา คราวนี้ ข้าง เจ้า
จำหน่าย โข ชาติ อย่าง มากมาย มาก
จน ผิด คาค มาก จน มี ผู้ อัจฉรา แต่ ข้าง
พระเจ้า ก็ หา หวัน หวาด ต่อ ความ อัจฉรา
รวม เท มี เท กบ ที่ จะ เดือน ต่อ ไป
ไม่ได้ ก็ ด้วย ความ จำ เหน็ด ประการ
เพราะ ข้าง เจ้า มิ ได้ ถด ราคา เหมือน เขา
อื่น ๆ ที่ ถด กัน ได้ แทบ ทุก เดือน นั้น

“ความ ด้ คัย จริง เป็น ของ ไม่ คาย”

นี่ เป็น ภาษิต ที่ ข้าง เจ้า เคารพ อย่าง สูง ด้
เพราะ ฉนั้น ข้าง เจ้า จึง ไม่ เต็ม ใจ ที่ จะ เดือน
วัน ให้ ผิด ไป จาก กำหนด เดิม คือ กำ
หนด ที่ได้ ประกาศ ได้ โดย ทั่วไป แล้ว นั้น ได้

ห้าง อ่อง อัจฉริ ด้ กัก ด้ ด้ ข้าง

จังหวัด พระนคร
กรุงเทพฯ ๑๑๑

แจ้งความ

หนังสือ ของ เรา บัดนี้ ได้ เจริญ ขึ้น
เป็น ด้ คับ การ งาน ที่ จะต้อง ทำ คิด ต่อ กับ
คน ภายนอก ก็ มาก ขึ้น แต่ บาง ท่าน สั่ง
จดหมาย ถึง ข้าง เจ้า เช่น นาม อำน ไม่ ออก
ฉนั้น ข้าง เจ้า จึง ขอ แจ้ง ความ ให้ ทราบ ว่า
ต่อไป ท่าน ที่ สั่ง จดหมาย ถึง ข้าง เจ้า โปรด
เช่น นาม ให้ ชัด เจน ด้ ด้วย ส่วน ท่าน ที่ เป็น
ด้ มา ชัก ข้าง เจ้า ได้ ด้ หมาย เสด็จ คิด มาก กับ
กระ ดาษ ที่ พัน หนังสือ ขอ ให้ ท่าน ด้
เอา หมาย เสด ด้ เป็น เสด ประจำ ด้
ของ ท่าน ต่อ ไป ถ้า จะ มี จดหมาย ถึง
ข้าง เจ้า ด้ ด้วย กิจ ใด ๆ ก็ ด้ โปรด ลง เสด ประ
จำ ด้ ไป ใน จดหมาย นั้น ด้ ด้วย เพื่อ สดวก
แก่ การ คั้น ทะ เบี่ยน ราย นาม ของ ท่าน

อนึ่ง บาง ท่าน ยัง ไม่ ทราบ ด้ บ้าง รุง
ข้าง เจ้า จึง ขอ แจ้ง ให้ ทราบ ด้ ด้ ด้วย ด้

รับ ๑ ปี ๖ บาท ครั้ง ปี ๓.๕๐ บาท ถ้า

ให้ สั่ง ทาง อากาศ ด้ ด้ ด้ ๑.๕๐ บาท